

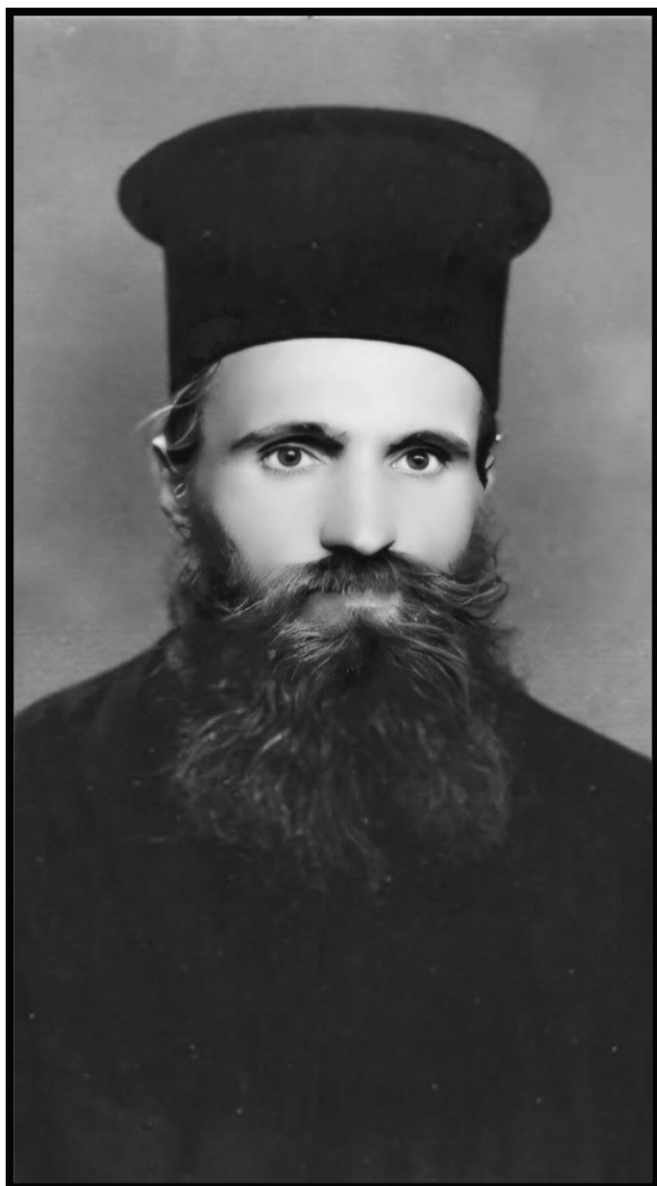
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Adevărata bărbăție nu este când ești îndrăzneț, ci când știi să te înfrânezi.”

– Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 499 / 6 august 2023

SFÂNTUL
IOAN IACOB HOZEVITUL

† 5 AUGUST
1913 - 1960

PORTRETUL POCĂINȚEI

Pentru că sunt multe persoane care caută pocăința cu toată inima, însă nu știu s-o împlinească așa cum se cuvine, pentru aceasta fac aici un portret al pocăinții, ca să fie mai ușor de înțeles pentru toți. Pe cei care cunosc bine lucrul, îi rog să mă ierte, căci nu caut să mă fac dascăl pentru ei, ci mă gândesc la folosul celor simpli și neîncercați la locul pocăinții.

Am observat că unii arată multă căință pentru greșalele lor și se consumă în inima lor, însă nu poartă de grijă pentru mărturisire. Se ostenesc la rugăciune, la post și alte fapte bune, dar ceea ce este mai de nevoie nu împlinesc de fel.

Mai sunt apoi alții, care aleargă des la mărturisire și dezvelesc cu de-amănuntul tainele inimii, dar nu au deplină căință pentru greșalele lor și nici nu prea ascultă sfatul duhovnicului. Mărturisirea lor este

mai mult din obicei, iar nu din căință. Povestesc multe dar fără durere de inimă, și uneori aduc pricinuiți într-o păcatele lor, punând vina pe alții.

Dar nici căința fără mărturisire curată nu este de ajuns pentru mântuire și nici mărturisirea fără căință adevărată, nu împlinește taina pocăinții.

Căci după cum cel care nu are Botez nu se poate mântui, tot asemenea și cel care are Botezul necomplet (fals) nu este fiu adevărat al Bisericii. Cu alte cuvinte vreau să spun că pentru a se împlini Taina Pocăinții este nevoie și de căință și de mărturisire. Aceste două se întăresc una pe alta și alcătuiesc un fel de ușă pentru mântuire.

Sursa: sfioaniacobhozevitul.wordpress.com

ÎNSEMNĂTATEA CANONULUI LA SFÂNTA SPOVEDANIE

După cum este cunoscut de toți, Taina cea Sfântă a Pocăinței este alcătuită din două părți principale și anume: (1.) Căința inimii și (2.) Mărturisirea păcatelor.

La un loc cu mărturisirea este socotit și canonul, care completează lucrul mărturisirii. Pocăința nu este deplină, dacă nu este urmată de împlinirea canonului rânduit de preot. Deci putem spune că regula

canonului este completarea mărturisirii și zăvorul Pocăinței. Mulți dintre creștinii de azi nu pot înțelege ce rost are canonul de la Mărturisire. Unii își dau cu părerea că prin împlinirea canonului omul își răscumpără iertarea păcatelor. Cu alte cuvinte, ei socotesc canonul ca o despăgubire sau ca un fel de plată pentru păcate. Alții socotesc canonul ca o pedeapsă sau taxă de ispășire pentru vinovăția păcatelor. Sunt apoi și alții, mai nepricepuți, cari cred că prin Canon se răzbună preotul asupra celor vinovați, iar alții (din multă nesimțire) nu dau nicio atenție la rânduiala canonului, zicând că este ceva numai de formă, o scornitură. Toate părerile acestea sunt greșite și aduc mare pagubă pentru mântuire. După învățătura Sfinților Părinți și după predaniile Bisericii, Canonul de Mărturisire nu înseamnă nici răsplată sau despăgubire pentru păcate, nici pedeapsă pentru vina greșelilor, nici armă de răzbunare sau născocire.

Canonul face parte din Taina cea sfântă a Pocăinței și este ca o dietă pe care o recomandă doctorul la cel bolnav. Cel care a fost vătămat de răutatea păcatului este asemenea cu un om rănit, care are nevoie de îngrijirea doctorului. După ce lecuiește pe cel rănit, doctorul îi rânduiește și o anumită dietă pentru ca să fie păzit de infecție sau de inflamație. Chiar dacă se închide rana și chiar dacă se tămăduiește bolnavul, tot mai este nevoie de pază și întărire.

Tot asemenea și duhovnicul, după ce îi citește molifta de iertăciune (sau înainte de moliftă) îi rânduiește o dietă la cel mărturisit, care se zice Canon. De aici putem cunoaște că nu se dă iertăciune în schimbul canonului, căci împlinirea canonului urmează după moliftă.

Darul iertării la taina Mărturisirii nu se dă pentru canon, ci din mila cea nemăsurată a lui Dumnezeu. Să nu creadă cineva că prin canon își acoperă vina păcatelor sau că el dă prețul de răscumpărare pentru păcate. Vina păcatelor noastre a plătit-o Mântuitorul nostru Iisus Hristos pentru toți oamenii și pentru totdeauna, aducându-Se pe sine jertfă, prin Sfintele Lui Patimi. Însă nu primesc iertare decât numai cei bine-credincioși, cari fac pocăință curată. Toate jertfele noastre și toate canoanele nu au nici un preț, fără Jertfa cea mare a Domnului.

Un singur păcat a săvârșit strămoșul Adam și după el (vreme de cinci mii cinci sute de ani) toți Dreptii, toți Patriarhii și toți Proorocii din Legea Veche, n-au putut să răscumpere păcatul moștenit de la Adam. Dacă pentru o singură greșală n-au putut să plătească toți aleșii cei din veac ai lui Dumnezeu, atunci cum să ne bizuim noi păcătoșii că vom plăti numai prin canon toată vina greșelilor noastre (cari sunt mult mai grele ca ale lui Adam). Numai jertfa cea negrăită a Mântuitorului acoperă mulțimea păcatelor noastre, dacă avem credință și mărturisire curată. Căci

prin rana Lui, noi toți ne-am vindecat. În privința asta mulți se înșală, punându-și nădejdea în canonul care îl împlinesc voinicește, iar la mărturisire nu au destulă umilință și de multe ori osândesc pe cei mai slabi, cari nu pot împlini canonul cu metanii până la pământ.

Dar să știe toți că nu numai metaniile și închinăciunile sunt socotite drept canon. Ar însemna că numai cei voinici la trup se mântuiesc. Dar să știm că toți oamenii au canon. Atât cei voinici cât și cei slabi, atât monahii cât și preoții și patriarhii au canonul lor. Canonul este de mai multe feluri și se rânduiește după puterea și înlesnirea fiecăruia. La unii rânduiește duhovnicul să facă metanii mari sau închinăciuni, la alții le rânduiește post mai îndelungat, unora le poruncește să nu mănânce carne și să nu bea vin, iar pe alții îi oprește de a se împărtăși cu Sfintele Taine, pentru o vreme oarecare sau pentru toată viața. La unii le rânduiește să facă mai multe rugăciuni sau milostenii, pe unii îi îndeamnă să citească mai mult din cărți sfinte (Psaltirea sau Viețile Sfinților), pe mireni îi oprește de a merge la teatru sau la petreceri, pe unii îi îndeamnă să-i sfătuiască pe cei neștiutori, iar la alții le poruncește să păzească mai mult tăcerea.

Toate aceste rânduieli pe care le dă duhovnicul la mărturisire poartă numele de canon (adică dietă duhovnicească). Iată ce scrie Cuviosul Nicodim Aghioritul în

Sfătuirea către Duhovnic: „Nu uita, duhovnice, de a sfătui pe cei păcătoși ca să nu-și puie nădejdea în canon, nici să nu creadă că numai prin canon sau prin îndreptarea lor vor dobândi iertarea păcatelor de la Dumnezeu!”

Nicidecum, căci aceasta este o părere greșită a ereticilor. Păcatul fiind o răutate nemărginită (care aduce ocară lui Dumnezeu, Celui nemărginit) nu este cu putință să se dezlege numai prin faptele sau îndreptările omului. Căci, după graiul Sf. Prooroc: „*Toți ne-am născut cu întinăciune, ca o cârpă lepădată este toată dreptatea noastră*” (Isaia). Să avem toată încredințarea că luăm iertarea păcatelor prin mila cea nemăsurată a lui Dumnezeu, prin răscumpărarea săvârșită de către Fiul lui Dumnezeu, prin moartea Sa și prin Sângele Său cel vărsat pe Cruce (și apoi prin sânghina noastră).

Cum zice și Sf. Apostol Pavel: „*Nu prin lucrurile pe care întru dreptate le-am făcut noi, ci după a Lui milă ne-a mântuit pe noi*”. (Tit., 3.25). Iar în cartea a I-a Sf. Apostol și

Evangelist Ioan zice: „*Sângele lui Hristos ne curățește pe noi de tot păcatul*”. Aceasta se adevărește și prin cuvintele pe care însuși Dumnezeu le rostește către Sf. Prooroc Isaia, zicând: „*Eu sunt care șterg fărădelegile tale, pentru Mine!*” (adică prin milostivirea Mea).

Deci nu este canonul sau faptele noastre, cari șterg păcatele, ci darul lui Dumnezeu împreună cu sânghina noastră. Canonul este dieta pentru pază și semnul prin care ne aducem aminte totdeauna de păcatele ce am făcut. Despre aceasta ne lămurește și Sf. Ioan Gură de Aur zicând: „Nu pentru ca să-ți muncești gândul tău, ci ca să îți înveți sufletul tău să nu mai zburde la patimi și să nu cază iarăși în aceleași, și pe lângă aceasta, pentru ca să cunoști (cu adevărat) prin aducerea aminte, darul cel mare pe care l-ai primit de la Dumnezeu, iertându-ți atâtea păcate, precum și Pavel își aduce aminte totdeauna că a gonit Biserica”(Cuvântarea 38 la cartea I Corinteni).”

Sursa: **Sfântul Cuvios Ioan Iacob Românul, Hrană Duhovnicească**, Editura Lumină din Lumină, București, 2006

PROGRAMUL LITURGIC

Marți <i>8 august</i>	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă <i>12 august</i>	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>13 august</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 10-a după Rusalii (Vindecarea lunaticului)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București